

8

✓

✓✱

Таквизъ събрания и сговори потайни
навъсде ставаха, по всичките крайни
на Българско. Тогазъ кръстосваха навредъ
въ села и градове апостоли безчетъ
и слово Божие вестяха на народа —
заветно слово за избава и свобода.
И отъ чертозите на заможний, та чакъ
и до колибата на сетния сиракъ,
туй слово срещаша душите и сърцата,
при пролетъ както се посрещаша отъ земята
лучите слънчеви... Скиталецъ непознатъ // тѣ
появга мерне се презъ село или градъ —
мълва го тутакси по дирите спrevари,
и дълго следъ това отъ млади и отъ стари
предава шепнишкомъ. Превръща се херой
скиталеца: така и онака ужъ той
билъ казалъ някому — война ще се отвори,
че съ полумесеца щялъ кръста да се бори,
и то за сетенъ пътъ, на смъртъ или животъ...
Ф ще възкръснѣлъ пакъ единъ умрялъ народъ...
И всякой тазъ мълва я съ трепетъ на сърцето
ловеше. Тѣй кога надъ нивите въ полето,
вечерника повей и съ тъмния си шумъ
задипли класове: орача, спрянъ на друмъ,
се вслушва съ трепетъ на предчувствие честито;
та и дома, нощя, тозъ шумъ все упорито
му се причува пакъ и сепва го отъ сънь,
(и презъ прозореца надниква той, на вънъ
услушанъ, погледъ впилъ въ небето озвездено.)

и тѣмъ
образенъ редъ

А често, громка речъ подзели, вдъхновенно
свещенниците отъ черковния амвонъ
тълкуваха зарадъ поробений Сионъ,
и близкий день, деньтъ на кървава разплата,
когато би ще съ мечъ изгоненъ супостата.